

11 dagen door het land van Rijn, Maas en Waal, dag 1

Zoals zovelen moesten ook wij onze vakantieplannen als gevolg van corona wijzigen. Op de planning stonden een zelf uitgezette fietsvierdaagse in de omgeving van Groesbeek en een stedentripje naar Oekraïne. De laatste wilde ons wel ontvangen, maar regering Rutte vond het niet zo'n goed plan (code oranje). Dus toch maar geannuleerd. Voor de tweede keer inmiddels, de vorige keer wilden we Oekraïne bezoeken in 2014 toen net de burgeroorlog begon op de stoep voor ons hotel, op het Maidan plein. Gelukkig was het hotel destijds coulant, we kregen ons geld terug. En verhip, deze keer was het ook geen probleem. Nu nog het geld voor de KLM-vluchten zien terug te krijgen (al is het maar in de vorm van een voucher), maar we hielden er al rekening mee dat we die kosten kwijt zijn. Maar ja, zijn we niet met zijn allen in de aap gelogeed dankzij corona? Op de een of andere manier heeft iedereen er wel last van en dan vallen onze hobbeltjes nog enorm mee.

Afijn, de fietsvierdaagse werd ook anders ingepland, want om van een fietsvierdaagse een fietselfdaagse te maken, dat vonden we iets te gortig. Een paar maanden geleden heb ik Harold op slinkse wijze een fietsendrager aangesmeerd in ruil voor de nieuwe crosshybride fiets die hij wilde. En sindsdien zit hij in een leeftijds crisis. Onderweg met auto en fietsendrager zit hij zo onopvallend mogelijk achter het stuur, pet op, sjaal om, zonnebril op. Men zou er eens achter komen dat hij een fietsendrager aan zijn auto heeft hangen, want dat is alleen voor heel, maar dan ook heel oude mensen. Ik zit er niet mee hoor, sinds ik op mijn 50e verjaardagsfeestje een 'schijt-aan-je-leeftijd-taart' heb ontvangen, past deze taart het wijze advies toe wanneer het haar uitkomt.

Dus gisterochtend gingen we op pad. Met auto, fietsendrager en twee elektrische fietsen. Eerste bestemming: Berg en Dal in de mooie glooiende oostzijde van Nijmegen. Soepadoepa toeristisch, dat wel en een hoog kunstgebittengehalte. Maar dat deert ons niet, wij zijn graag de uitzondering op de regel. Ons hotel staat aan de beroemde Zevenheuvelenweg en die gaan we morgen maar eens trotseren. We hebben een lekker ruime kamer geboekt met terras en het weer is super aangenaam. Harold spot bij het binnengaan van het hotel meteen een bord met een wandelroute van 6 km. Maar eerst even lunchen. Het is op dat moment rustig op het terras van het hotel. Schuin tegenover ons zit een stel die we voor het gemak maar even Gedda senior en Jan senior noemen (je snapt 'm als je de film 'De beentjes van Sint Hildegard' hebt gezien). Ook deze Gedda is een zeer overheersende ik-weet-veel-beter-wat-goed-is-voor-mijn-man-dan-hijzelf echtgenote die haar man gebiedt in welke binnenzak hij een pen moet stoppen en hem daarna verplicht om te drinken van het

door haar bestelde glas water omdat het goed voor hem is; hij neemt gedwee een paar slokken en zet het glas terug op tafel. Maar dan maant 'Gedda' hem om de rest ook op te drinken en natuurlijk doet Jan senior gedwee wat zijn echtgenote wil en knikt zij tevreden.

Na de lunch gaan we eerst maar eens de omgeving verkennen met de benenwagen. Sjonge jonge, mooi hier hoor met al die heuvels, valleitjes, bossen en glooiende landschappen.

Toegegeven, de routekaart die we hebben gekregen bij de receptie is heel onduidelijk. Gevolg is dan ook dat we meerdere keren een verkeerde afslag nemen en een kilometertje extra lopen. Het drukt de pret niet, het is echt een heel mooie wandeling door de omgeving rondom het hotel.

Na de wandeling kunnen we ons installeren in de kamer en we hebben ons laten overhalen om vanavond in het hotelrestaurant te dineren. Het hotel zit zo goed als vol en er zijn voldoende mensen die zich net als ons hebben laten overhalen om hier te dineren. En dat is dankzij de druk doende, zeer luide en heftig zwetende (hoofd)ober John een grappige ervaring. Als je de comedyserie Modern Family kent, doet John je het meest denken aan de flamboyante maar vooral theatrale en dramatische hoofdrolspeler Cameron. Zo luid dat je af en toe het hele restaurant hoorde lachen na een van zijn absurde opmerkingen. Ik kan wel proberen om ze na te vertellen, maar 'je

had erbij moeten zijn' om het echt grappig te vinden.

Vanavond op tijd ons nest in, we hebben die fietsen niet voor niets bij ons, morgen gaan we toch echt de eerste etappe fietsen!

WOENSDAG 29 JUL 2020, 3:32 PM • DE BUT, BERG EN DAL

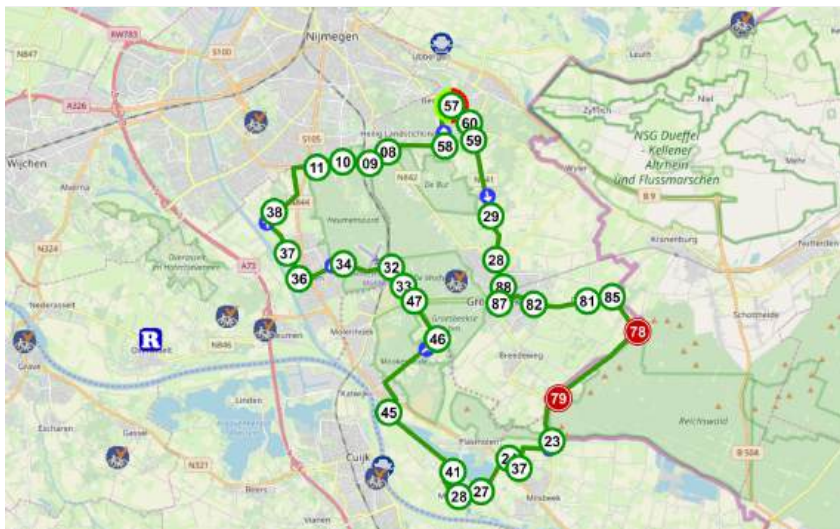
De eerste etappe: 'Het golvende groene Groesbeek'

Ik heb heerlijk geslapen vannacht, mijn wederhelft niet zo. Meerdere muggen hebben zich tegoed gedaan aan zijn overheerlijke bloed (het mijne is niet te pruimen) en toen hij vannacht naar het toilet moest, brak hij bijna zijn nek over het opstapje in de badkamer. Zorgzaam als hij is, wilde hij mij niet wakker maken, maar zodra ik naar het toilet zou moeten vannacht, zou hij me even waarschuwen voor dat opstapje. Gevolg was - omdat ik pas uren later naar het toilet moest - hij al die tijd half wakker heeft gelegen. En ik reageer dan ook nog lekker flauw met 'Ja, wist ik'.

Een ander gevolg van corona is dat je tegenwoordig moet reserveren als je wilt ontbijten in een hotel. Je kunt niet op het laatste moment bedenken op welk moment je ergens tussen 7.00u en 10.30u wilt gaan ontbijten. En ook ontbijtbuffetten zijn niet coronaproof en dus uit den boze. We hadden om 8.30u gereserveerd en dan krijg je een keuzelijst voor je neus. Je mag kiezen tussen 3 soorten ontbijten. En natuurlijk zit er in elk soort ontbijt wel iets wat ik wèl wil en ook iets wat ik niet wil. Maar nee, ze kunnen zich de flexibiliteit niet veroorloven dat je van meerdere ontbijten onderdelen kunt kiezen. Oh nee, toch wel, als je dan maar extra betaalt. Tsja.

Met ons zitten vele gasten klaar in fietskledij en horen we geregeld een luide stem uit de telefoon klinken: "De route is gestart", een tiental seconden later gevolgd door: "De route is gestopt".

Na het ontbijt pakken we ons boeltje bij elkaar en om ongeveer 10.00u zitten we op de fiets. We hebben een route van internet geplukt met de titel 'Het golvende groene Groesbeek' van 45km (een opwarmertje voor geoefende e-bikers).

De route start meteen met sjezen naar beneden (als je tenminste rechtsom fietst) en Harold klokt een snelheid van 61,9km/u op zijn metertje. Komt goed uit, kan hij zoonlief de ogen uitsteken die natuurlijk een lagere maximumsnelheid op zijn tellertje heeft staan.

Dat wordt nog wat als we later deze vakantie nog dieper in het zuiden fietsroutes gaan beslechten. Ik hou mijn hart vast en kom er met ongeveer 45 km/u (nog snel genoeg) aan sukkelen. De route is echt heel mooi door het glooiende landschap in deze omgeving. We rijden langs de grens met Duitsland (het Reichswald) en over de Sint Jansberg.

Dankzij de vele afdalingen hebben we binnen 1 uur al 24 kilometer van de route afgelegd. Nog even en we zijn voor 12.00u terug bij het hotel. Dat is nou ook weer niet de bedoeling, dus in Mook nestelen we ons op een terrasje aan het water bij restaurant (èn boot-/kanoverhuur) Dolfijn. Hier hebben we goed uitzicht op alle ervaren, maar vooral onervaren kanovaarders en sloepstuurmannen en -vrouwen.

We zijn getuige van een kano in botsing met een paar gemotoriseerde sloepjes (en een luid foeterend: "Wij hadden voorrang!") en een niet-zo-ervaren stuurman die met veel kabaal wil wegvaren terwijl de boot nog vastzit. Dikke pret voor ons, niets leuker dan leedvermaak (zolang het allemaal met een sisser afloopt).

We vervolgen onze route. Als we nog geen 200 meter verwijderd zijn van het restaurant, komen we langs een militaire begraafplaats. Die móet Harold natuurlijk bezoeken.

En 5 kilometer verderop kijken we live mee met het opstijgen en landen van een aantal zweefvliegtuigen op zweefvliegveld Malden.

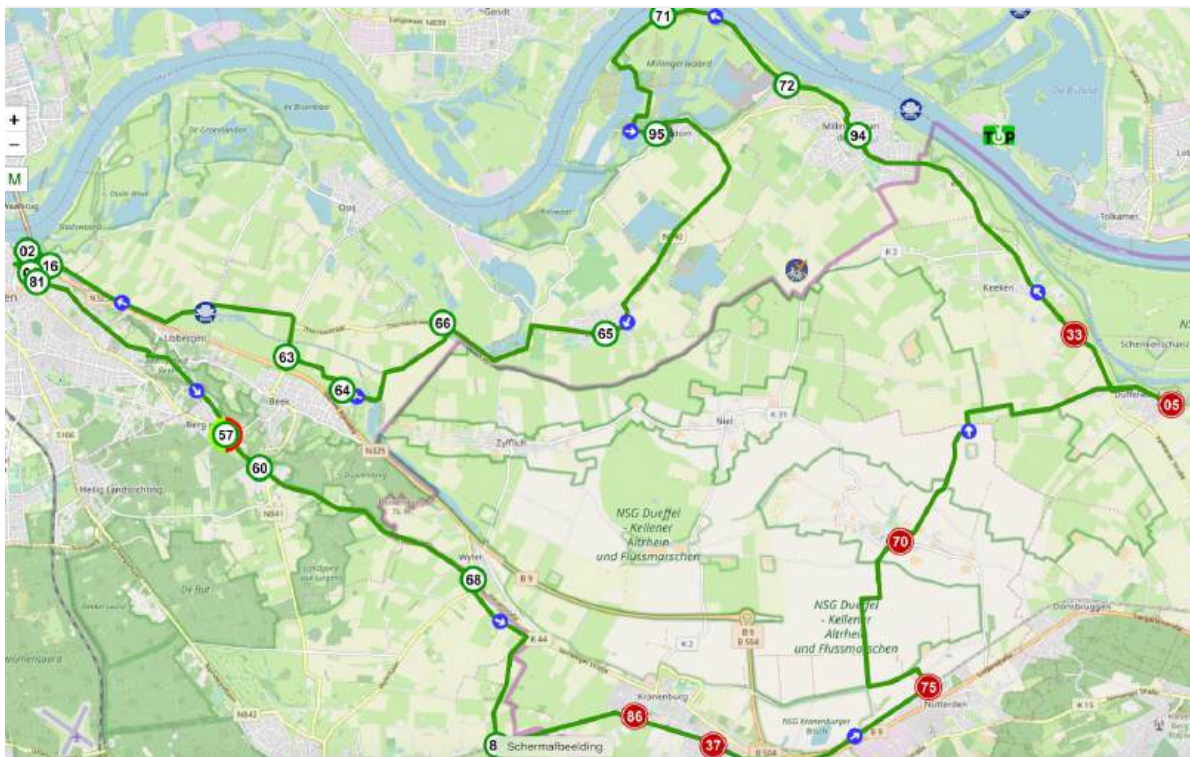

We zijn inderdaad rond de (late) lunch terug in Berg en Dal en besluiten een pannenkoek te eten bij Duivelsberg, nog een klein stukje diep het bos in en omhoog. Volgens een collega van Harold hebben ze daar een bijzonder toilet. Het stonk er wel bijzonder en er hangt 'bosbehang', maar we hadden ook fluitende vogeltjes moeten horen (die waren waarschijnlijk dood 😊). Maar de pannenkoek was lekker en ze hebben daar zelfs een rookvrij terras, dat is natuurlijk helemaal naar onze zin.

De tweede etappe: langs de Rijn en de Waal

Op woensdagavond zijn we eerst nog even op de fiets naar Groesbeek gesjeesd (want naar benee) voor een paar boodschapjes en een hapje. De sterk heuvelachtige route die we overdag hadden gefietst, had onze accu aardig leeggetrokken. Op de terugweg hebben we de laatste energie uit de accu en ons lijf moeten persen om weer bij het hotel te komen. Onderweg nog even een bezoekje aan een Canadese begraafplaats (want er is hier behoorlijk gevochten in de buurt, en nee niet tijdens de Hoekse en Kabeljauwse Twisten maar tijdens WO II) en daarna op tijd ons nest in.

Vandaag (donderdag) stond de tweede etappe fietsknooppunten op de planning, ruim 60 kilometer deze keer.

Een heel gevarieerde route met een aantal kilometers op een mooi aangelegd fietspad langs het spoor, Duitsland in. Ook daar waren de Fahrradknöpfungspunkten goed aangegeven.

En eenmaal in Duitsland hebben we richting Nederland een heel stuk gefietst langs

eerst de Alt-Rhein en daarna in Nederland de Boven-Rijn. Niet volgens de knooppunten, maar parallel aan de route die onze vrouwelijke navigatiestem dirigeerde. Uit chagrijn heeft ze toen een hele tijd niets meer gezegd. Maar toen we na een aantal kilometer rebelleren weer in de buurt kwamen van een knooppunt, klonk een opgewekt: "Je bent er weer!" Alles weer pais en vree.

In het kleine plaatsje Kekerdom (wie kent het niet) wilden we even pauzeren om te lunchen. Het bankje bij de plaatselijke Spar in het dorp was de enige optie en er werd door een paar toeristen zelfs een camping van de parkeerplaats gemaakt ;o).

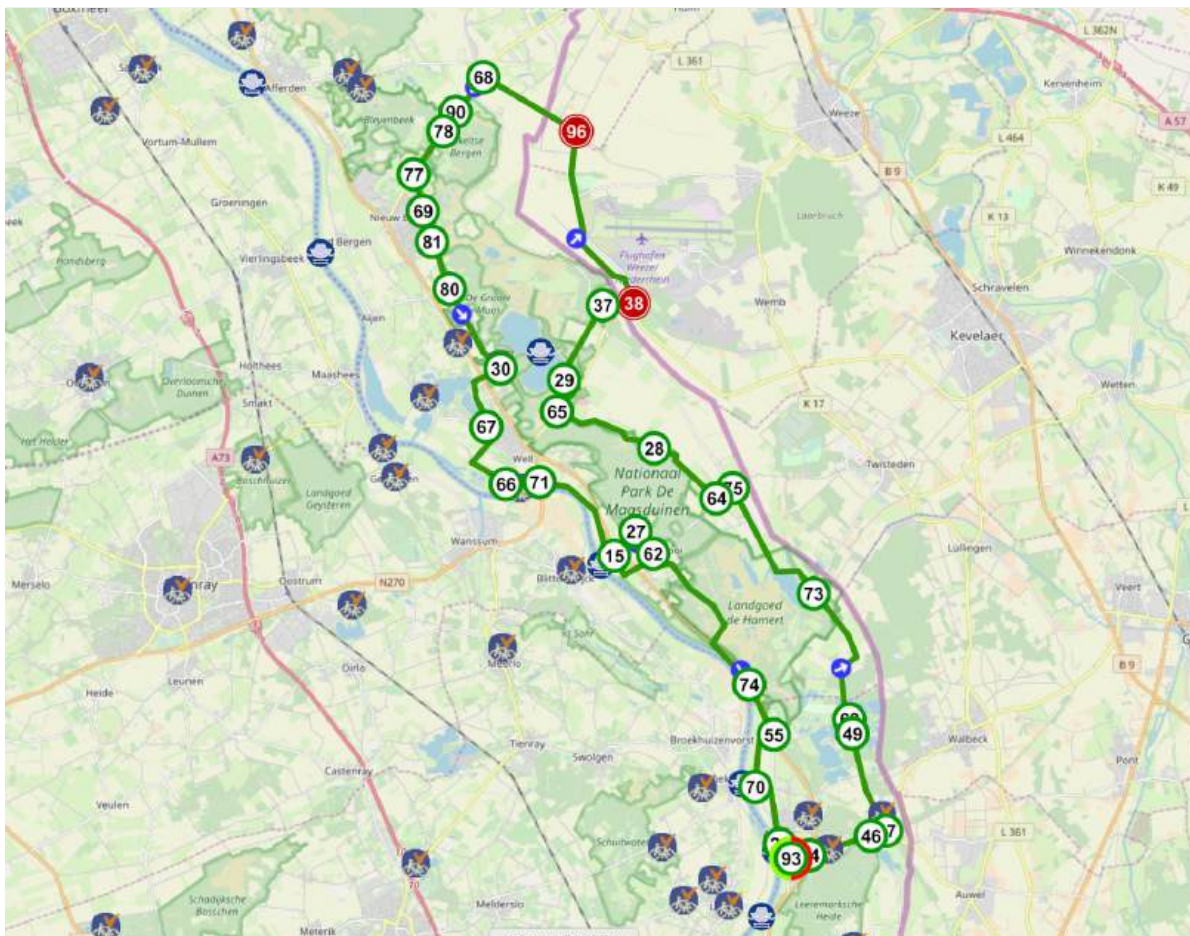

De Rijn takte af naar de Waal en de route voerde ons via Ubbergen naar Nijmegen, waar we even lekker langs de Waal gezeten hebben met een kopje koffie en appeltaart. Daar ook gelijk ons in Nijmegen woonachtig nichtje (Femke) geappt. Ze was op dat moment niet in Nijmegen, dus zijn we weer richting het hotel gefietst.

Derde etappe: vanuit Arcen door/langs de Maasduinen

Na een heerlijk maaltje gisteravond bij Puur M in Berg en Dal nog een laatste nachtje in de Holthurnsche Hof. Vanmorgen ons 'afscheidsontbijt' dat elke dag steeds meer is uitgekleet. De eerste ochtend was er nog vers fruit en kon je kiezen uit 3 soorten ontbijt of extra betalen voor allerlei ontbijtwensen. Gisteren bleven er 2 ontbijten over en was al het fruit verdwenen. Vandaag was ook de kaart voor (betaalde) ontbijtwensen verdwenen en was het nog meer 'eten wat de pot schaft'. Hierover werd aan de tafel naast ons behoorlijk gemopperd. Ach ja, het is nog steeds wel een goed ontbijt, maar toch, wellicht een goed moment om dit hotel achter ons te laten. Alles ingeladen en om 9.30u vertrekken we richting Arcen. Het belooft een heel warme dag met het hoogtepunt vanaf 15.00u, dus we willen onze etappe vandaag voor die tijd hebben afgerond. We laten de kasteeltuinen even voor wat het is en vertrekken voor een rondje om en door nationaal park De Maasduinen. Als we om 10.15u vertrekken, is het al ruim 20 graden. Maar eerlijk is eerlijk, er staat een heerlijk windje en stilzitten in de schaduw is nog warmer dan fietsen.

Harold luistert steeds braaf naar de navigatiestem (uiteraard volg ik mijn man) en we komen weer langs mooie schone delen van Nederland.

In Well wordt het toch wel tijd om even wat te eten. Het is zo'n klein dorpje dat de kans groot is dat er alleen maar een snackbar is (niet mijn favoriet). En jawel hoor, Harold is helemaal in zijn sas en zijn lunch wordt een gezonde patat oorlog en een frikandel speciaal (uien is toch groente?). We vervolgen daarna de route. Net buiten het dorp staat een kapelletje waar ik even naar binnen wandel. Ze hebben er nog gezegend water staan van Pasen 2020, 'Gratis meenemen'. Dat laat ik me geen twee keer zeggen. Als iemand nog behoefte heeft, kun je een scheutje bij me kopen voor €1,00 (koopje!).

We fietsen weer langs de Waal waar menig watersporter verkoeling zoekt op het water met dit warme weer.

Ook komen we langs een grote uitkijktoren in Wellerlooi. Een mooi bouwwerk naast de Waal.

Maar het uitzicht? We zullen het nooit weten. Om de toren te mogen beklimmen, moet je contant 1 euro per persoon in een automaat stoppen en nee, mobiel betalen kan niet. En dat hadden we nog wel willen doen maar wie heeft er tegenwoordig nog contante euries op zak?

Rond 14.15u zijn we weer terug bij de auto en vervolgen we onze weg met de auto naar Roermond. Onderweg is het weer een vrouwelijke navigatiestem die Harold instrueert. Hij realiseert zich hardop: "Ik luister wel heel erg veel naar vrouwen, op de fiets, in de auto, thuis, op mijn werk (want vrijwel alleen vrouwelijke collega's en een vrouwelijke leidinggevende)... Ik geloof dat ik thuis maar begin met niet langer luisteren." 😞

Rond 15.00u zijn we in Roermond en daar is het broeierig warm. Ons hotel zit in hartje centrum, aan de kade. Parkeren kan onder het hotel, maar dan moet je wel met de autolift. Dat is wel een leuke belevenis als je dat - zoals wij - nog niet eerder hebt meegemaakt. We hebben een heerlijk comfortabele kamer (met airco!) en het hotel heeft een dakterras dat mooi uitzicht biedt op het water en de Sint Christoffelkathedraal.

Eenzame fietser

Mijn wederhelft klaagde al voordat we op reis gingen over een pijnlijke lies. Dat heeft hij wel vaker (redelijk spontaan) en het trekt meestal vanzelf na een paar dagen weg, mits hij rustig aan doet... Dat was de afgelopen dagen dus niet het geval. Vandaag moet hij de tol betalen en besluit hij even niet te gaan fietsen of wandelen. Nou moet je mij niet in een hotel zetten een hele dag, daar word ik kriegel van. We hebben nog wel even een klein ommetje gemaakt door het Roermond (en we hadden het idee door verhalen van anderen dat het niet zo'n leuke stad is, maar dat viel nog helemaal niet tegen).

Op weg naar een koffiebarretje kwamen we nog langs een 'kerkje' in het centrum van Roermond.

Maar daarna was het wel klaar voor Harold. Nou hadden we vandaag toch een afspraak staan bij vrienden in Susteren (20 km verderop), dus ik besloot om op de fiets een toeristische route te nemen naar Susteren. In mijn eentje. Even Susterse gastheer Mike gevraagd naar een mooie route en binnen 10 minuten had ik de juiste fietsknooppuntjes netjes op volgorde op mijn telefoon staan. De route is dan wel 5 kilometer langer, maar dat mag de pret niet drukken.

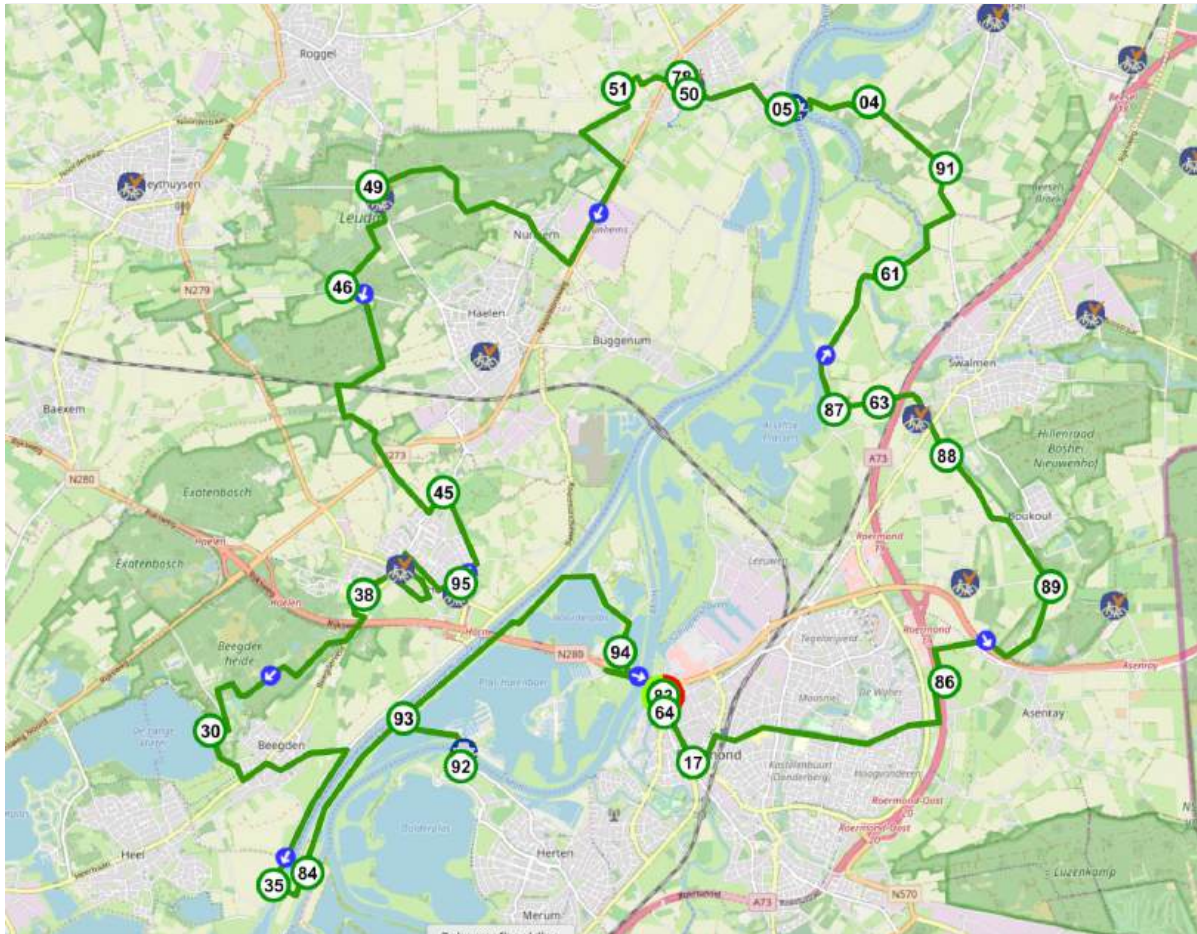
Onderweg weer langs fraaie weggetjes, idyllische dorpjes waar gigakerken staan, zoals

in Sint Odiliëberg.

Op het moment dat ik vanuit het hotel vertrek, zou Mike vertrekken vanuit Susteren en me tegemoet fietsen zodat we elkaar op de helft zouden treffen. Maar pas na 15 kilometer trof ik hem aan (niks nie op de helft nie...). Gezellig daarna met zijn tweetjes het laatste deel gefietst. Harold was intussen met de auto (en fietsendrager) naar Susteren gekard, dus ik hoefde niet ook nog het hele stuk terug te fietsen 's avonds. We zijn heerlijk in de watten gelegd met een uitgebreide barbecue en een vermakelijk gezelschap met Mike, Marie Rose, tweeling Luc (met vriend Chrit) en Lars. Kortom, in Limburg is het echt wel goed toeven! 😊

Rondje langs de wateren van Roermond

Vandaag een rondje langs de wateren ten noordwesten van Roermond. Harold durft het weer aan om vandaag te fietsen en zet de ondersteuning gewoon een tandje hoger zodat hij niet zoveel kracht hoeft te zetten. We fietsen een mooie route rondom Roermond en pakken ook nog even een veerboot mee tussen Rijkkel en Neer. Dankzij de mondmaskers die mijn moeder voor de hele familie heeft gemaakt (voor wel 20 mensen), mochten we mee op de veerboot (want openbaar vervoer = mondmasker verplicht).

We kunnen zo een bank overvallen, niemand die ons herkent!

In Neer ploffen we neer (ha... ha) op het terras bij weer een belachelijk grote kerk in een klein gehucht.

De route voert ons langs mooie paadjes in het bos.

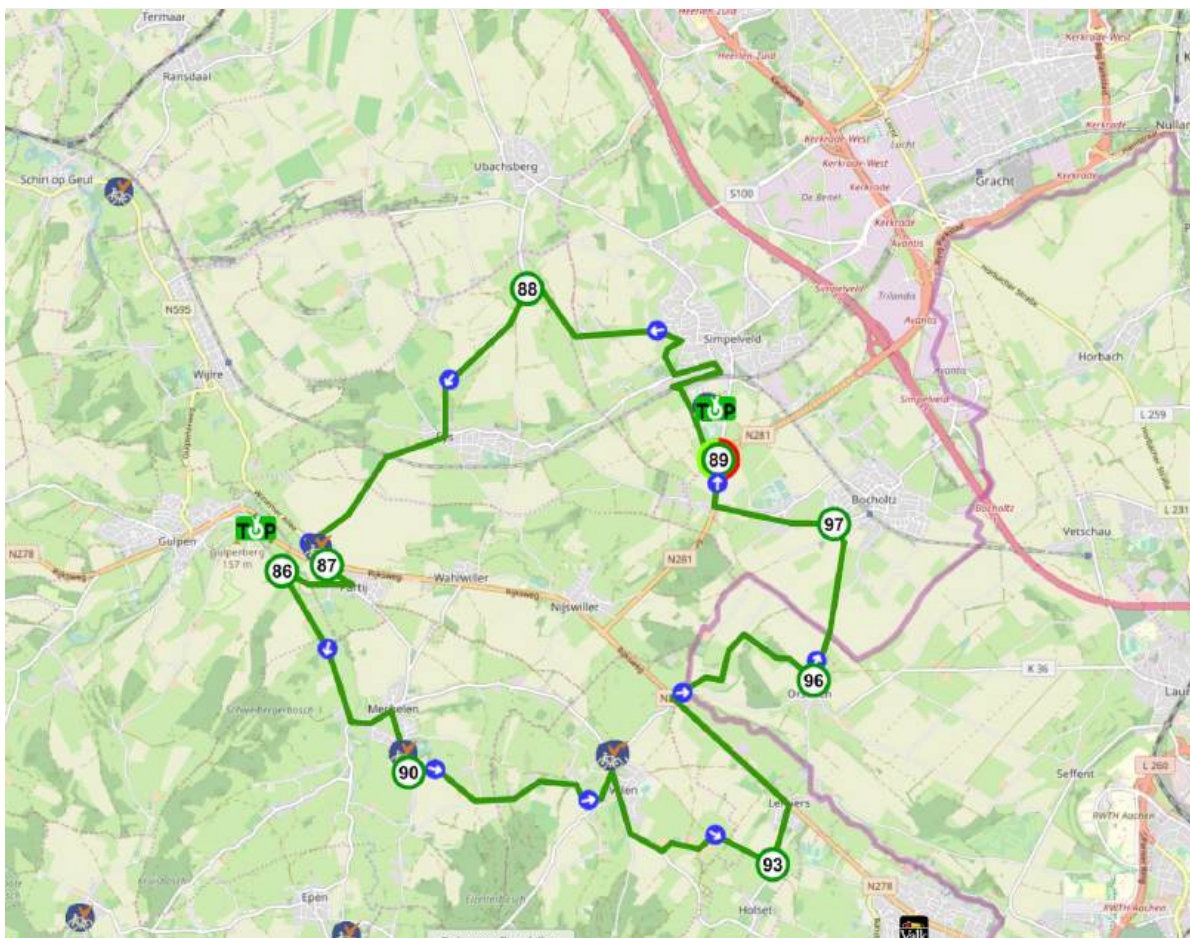

Er wordt vandaag regen verwacht, dus we zijn ruim voor 15.00u (en net voor de regen) weer terug bij het hotel. Harold gaat even uitrusten, maar ik ben veel kwieker en ga even de stad in. We treffen elkaar om 15.30u bij Brownies & Downies waar we (dankzij een cadeaubon die Marie Rose op haar werk heeft gekregen) genieten van een lekkere (decaf) latte/cappuccino met overheerlijke Limburgse vlaai (die hier in Limburg zelf toch echt wel het lekkerst is!).

Heuveltje op, heuveltje af

Vandaag moeten we weer verkassen, naar Maastricht. We starten rustig op en na het ontbijt pakken we ons boeltje bij elkaar. We rijden eerst door naar Simpelveld, ten zuidoosten van Maastricht voor een rondje (van 30km) in de omgeving van Vijlen.

We parkeren in Simpelveld en leggen daarna de route af tegen de klok in. Het is echt een prachtige route met inderdaad heuveltje op, heuveltje af en door nostalgische dorpjes. In Eys vleien we ons neer 'Bie de Tantes', het 'beste terras van Limburg' zoals ze zelf beweren. En natuurlijk mag een stuk vlaai weer niet ontbreken. Nomnomnom!

We komen door prachtige landschappen en mooie (bos)padjes.

Rond lunchtijd zijn we weer terug in Simpelveld en zoeken we een terrasje op voor de lunch.

Daarna de fietsen weer op de auto en door naar Maastricht. Harold gaat even een hazenslaapje doen en ik loop de stad in. Poeh, het is druk in de stad! Ik was een paar maanden geleden met zus Monique ook hier in Maastricht (het toerisme kwam net weer op gang) en toen was het een dooie bende, nu niet meer!

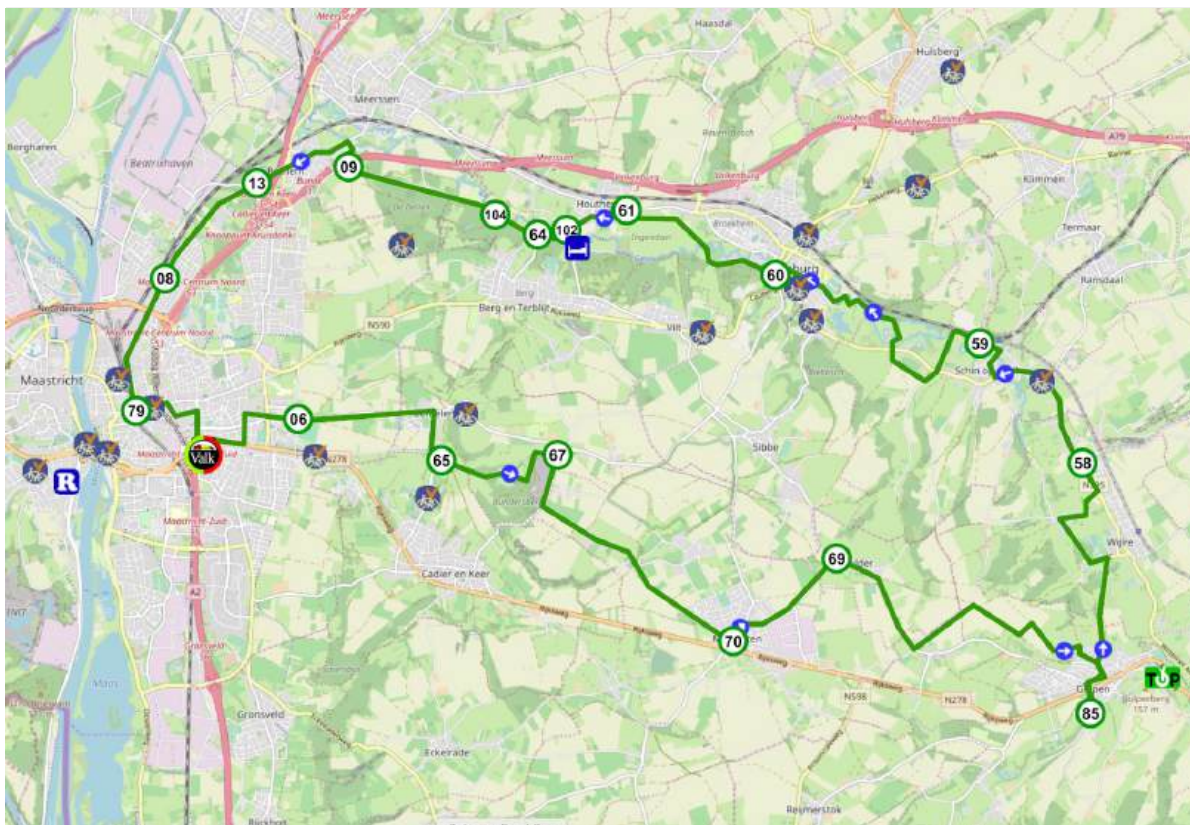
Aan het einde van de middag pakken we ons stalen ros weer en gaan we naar het Vrijthof.

Het is er enorm druk, maar we bemachtigen nog een tafeltje op het terras bij 'Den Ouden Vogelstruys', volgens velen het oudste café van Maastricht (en volgens anderen is dat weer helemaal niet zo, tsja). We hebben de hele dag mooi weer gehad, maar rond 18.30u betreft het weer, begint het wel heel hard te waaien en raadt de ober ons aan om ons diner maar even binnen te nuttigen. De terrassen lopen snel leeg. Maar tegen de tijd dat we onze buik vol hebben, straalt de zon alweer, dus we eten ons toetje weer op het terras. Daarna even wat boodschappen doen bij de plaatselijke AH, morgenvroeg eten we ontbijt op bed. Het restaurant van ons hotel wordt namelijk verbouwd en ach, gewoon een simpele yoghurt met muesli is ook lekker.

De toeristische fietsroute door Zuid-Limburg

Vandaag wordt een dagje langs een paar grote toeristentrekkers in Zuid-Limburg. Na het ontbijt halen we onze fietsen uit de jungle (ja, echt! Ik zal nog even foto maken) van het hotel tegenover ons (The Dutch) en kunnen we weer op pad voor een route van ongeveer 50 kilometer. We fietsen de route weer tegen de klok in en het weer is weer helemaal top voor een dagje buiten.

Na ongeveer 10 kilometer komen we in de buurt van de Amerikaanse begraafplaats bij Margraten. We moeten hiervoor even van de fietsknoopproute afwijken, maar dat hebben we er graag voor over. Het is er al best druk. We zijn allebei ooit al een keer hier geweest, maar het blijft indrukwekkend.

We fietsen daarna door langs slingerende weggetjes door het sjone Limburgse landschap. Een goede 10 kilometer later doen we Gulpen aan. Het is er behoorlijk druk met toeristen en de terrassen zitten goed vol.

Na de lunch vervolgen we onze route langs Limburgse durpkes, over bospaadjes en heuveltjes.

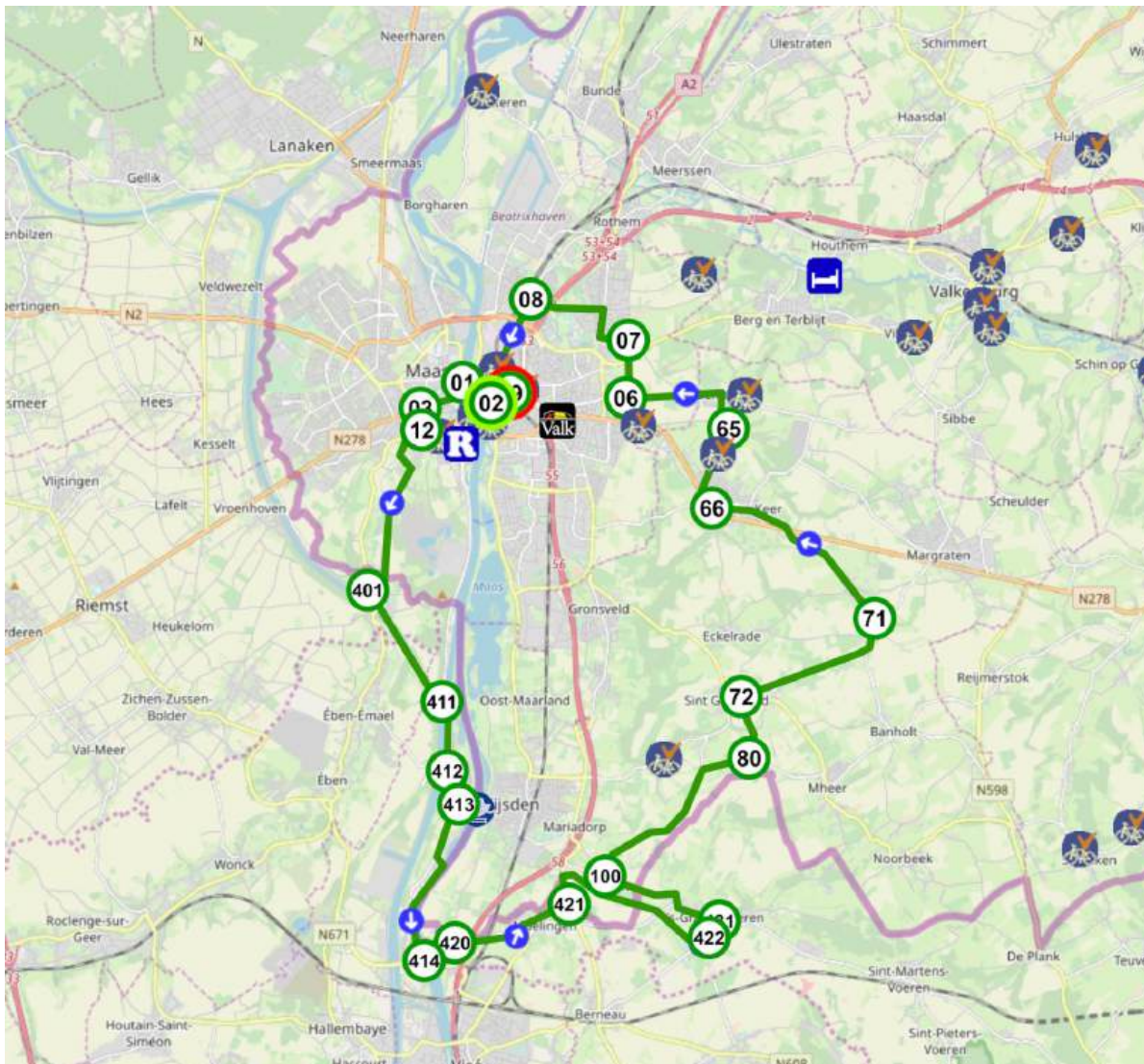
En een eindje verderop doorkruisen we het oh zo toeristische Valkenburg aan de Geul.

Eenmaal in Maastricht moeten we natuurlijk nog wel even dé lekkerste vlaai van Maastricht proberen bij So Delicious, vlakbij ons hotel. En inderdaad, die vlaai is echt de lekkerste tot nu toe. Om je vingers bij af te likken. We trekken ons daarna even terug op de hotelkamer en vanavond gaan we Thais eten.

De laatste lange fietsroute

Vandaag fietsen we onze laatste lange route waarbij we af en toe België in duiken (over de roze streep op de foto, dat is de grens).

Morgen is onze laatste volle dag in Maastricht en dan gaan we ons in de middag (lekker op het heetst van de dag met 32 graden, poeha) laten leiden door een gids die ons op de fiets de mooiste plekjes in en om Maastricht laat zien (hopen we).

Vanmorgen eerst de fietsen weer uit de jungle gehaald. Ik had nog een foto beloofd:

Harold heeft zich net even verstopt achter de grote struik (wit shirt), daar staan onze fietsen verdekt opgesteld.

Daarna met goede zin op pad en net buiten de stad passeren we een imposant 'kasteeltje' (Chateau Neercanne) tegen de bergwand.

Daarna fietsen we een tijdje langs de Jeker die samenkomt met het Albertkanaal .

In het smallere deel op de foto hierboven bevindt zich het fort Eben Emeal dat wel 65 meter hoog en 1300 meter lang is (en waarvan je slechts delen ziet).

Dan komen we bij een joekeloekes sluis (heb even een foto van internet geplukt): rechts zie je nog een deel van Fort Eben Emeal langs het Albertkanaal en links stroomt de Maas. We steken de sluis over en fietsen daarna langs de Maas verder.

Een paar kilometer verderop steken we deze grote brug over de Maas over.

We lunchen in het (Nederlandse) gehucht Mesch en een eindje verderop later belanden we in een Belgisch dorpje. Het valt ons wel op in de Belgische dorpjes die we zien, dat die een mistroostige uitstraling hebben, zelfs in de stralende zon. Gelukkig is de natuur buiten de dorpjes wel prachtig.

Daarna is het meer van hetzelfde, maar nog steeds mooie weggetjes en paadjes. En na 50 kilometer zijn we weer terug in Maastricht.

Het is vandaag weer een prachtige route (en dito weer), wat mij betreft de mooiste van de hele vakantie.

Vanavond pakken we een filmpje in de bios (lekker met airco ;o).

De ins en outs van Maastricht

Vandaag de laatste volle dag in Maastricht. We starten de dag met een voedzaam ontbijtje in de stad, bij So Delicious (waar ze ook de lekkerste vlaai hebben). Daarna pakken we toch weer de fiets om de Sint Pietersberg te bezoeken. Helaas vinden we online alleen wandelroutes op de berg zelf. Wandelen is voor Harold met zijn nog steeds ietwat pijnlijke lies nog geen optie, fietsroutes op de berg zijn er alleen op speciale paden voor 'geoefende mountainbikers'. We kijken elkaar aan... neh, dat zijn we niet. Tsja, wat doe je dan? We gaan gewoon een wandelroute van bijna 11 km afleggen met de fiets! En al snel komen we erachter waarom ze deze wandelroute geen fietsroute hebben genoemd. Het begint namelijk meteen met een steile trap. Ach, die omzeilen we gewoon door een eindje door te fietsen. De route gaat daarna over soms wel heel smalle landpaadjes met aan weerszijden overhangende brandnetels zodat het lekker schrijnt op je benen. Veel paadjes zijn bezaaid met kiezels, grind en stenen. Zo voelt het dus om in een blender te zitten. De off-road kwaliteit van onze fietsen en de anti-lekbanden zijn goed getest vandaag! We snappen inmiddels heel goed waarom de route bedoeld is om te **wandelen**, hoewel de route ons ook pittig lijkt voor hen. Maar bikkels als we zijn, we zetten gewoon door, rijden af en toe een stukje om of snijden de te steile stukken af. We krijgen mooie uitzichten te zien over Maastricht en het omliggende gebied.

Bovenop de berg rusten we even uit bij de uitspanning Savante met... tuurlijk! Vlaai!
Dure vlaai deze keer en niet eens de lekkerste! Maar ja, je moet blijven vergelijken
natuurlijk!

We krijgen onderweg nog weer even goed zicht op Chateau Neercanne.

En op de stad Maastricht.

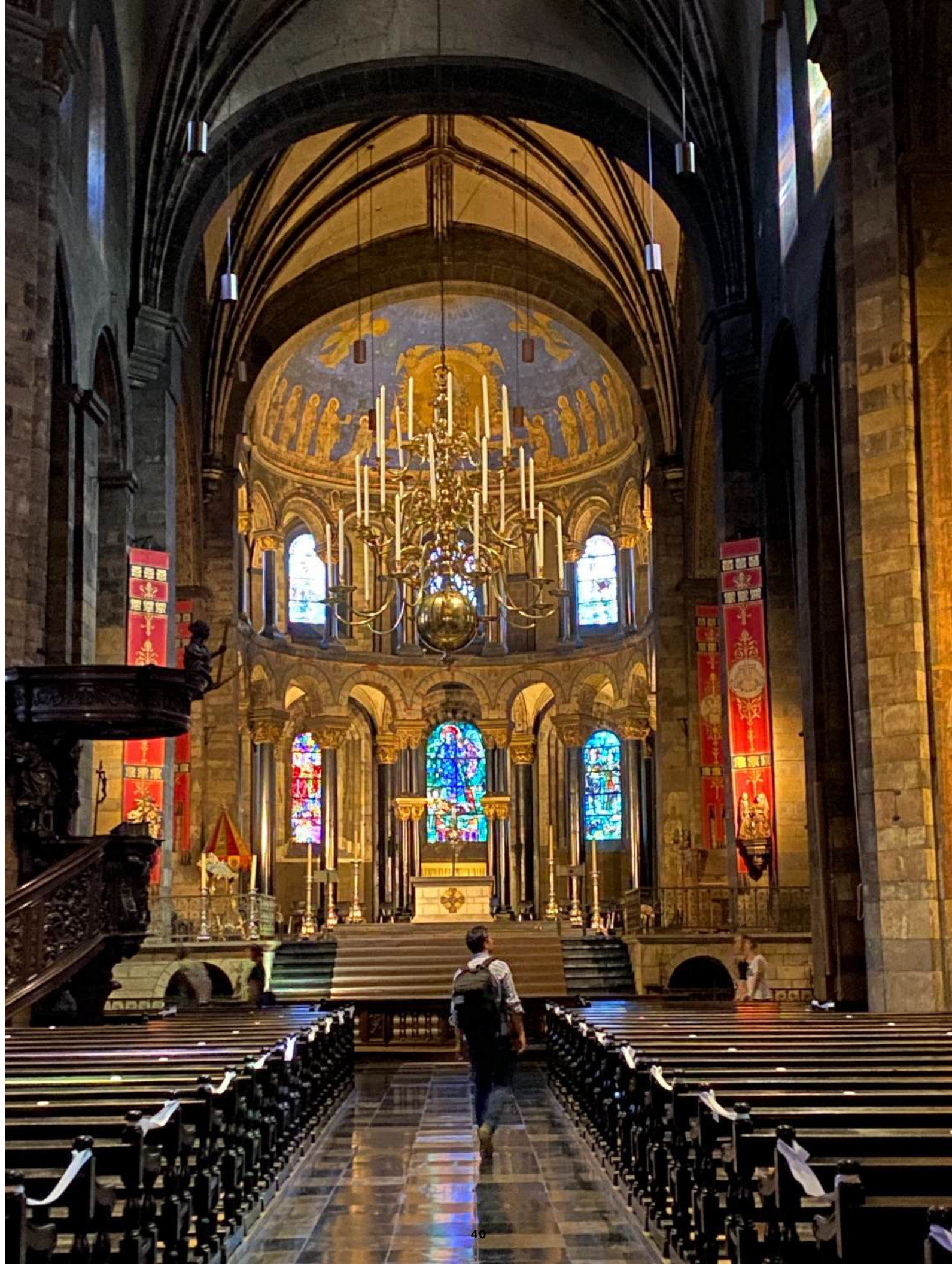

Al met al weer een tochtje van 20 kilometer afgelegd. We zitten nog een beetje vol van de vlai, dus we rusten even uit op de hotelkamer met fruit als lunch. De vanmorgen nog geel/groene bananen die ik voor de fietstocht in ons koeltasje stopte, zitten nu vol bruine en gebutste plekken.

Netjes op tijd staan we klaar bij de VVV van Maastricht voor de fietstocht met gids. Onze gids heet Karen, een dame van toch zeker wel 60 jaar. Ze komt niet heel ervaren over en al snel vertelt ze dat ze de rondleiding pas voor de derde keer geeft. Ze weet veel over de stad en laat ons allerlei gebouwen en minder bekende delen zien. En natuurlijk vallen de markt met het gemeentehuis (een kleine versie van het Paleis op de Dam),

de Onze Lieve Vrouwe Kerk

en de Vrijthof met de St Servaaskerk aan de orde (hieronder de foto van de twee kerken, de kerk met de rode toren is de protestantse Sint-Janskerk, de andere de St Servaasbasiliek).

Ook komen we in het Jekerkwartier, een ontzettend lieflijke oude wijk waar de Jeker doorheen stroomt.

Okay, dit was het eerste half uur.

Daarna was de tocht (2 uur) eigenlijk een kopie van delen van onze fietstocht van vanmorgen. En deze keer kwamen we nóg dichterbij Chateau Neercanne. Enne, we zijn ook heel dicht bij het huis van Andre Rieu geweest, die woont namelijk op de oostflank van de Sint Pietersberg. Een van onze medefietsers was overduidelijk fan en probeerde ons ook te overtuigen van Andre. Wij hebben niets op Andreetje tegen, maar het is gewoon niet zo ons genre. En we zijn ook nog even door de woonplaats van Tom Dumoulin gefietst. Die woont namelijk net over de grens in het dorpje Kanne (spreek uit als het Franse Cannes maar dan met aanzienlijk minder glitter en glamour...).

Om 17.00u nemen we afscheid van Karen en de rest van de groep (2 gezinnen met pubers) en vlieën neer bij een restaurantje dat gids Karen heeft getipt, Café Sjiem in het Jekerkwartier. Heerlijk in de schaduw en op dat moment nog lekker rustig. We genieten van ons Maastrichtse galgenmaal dat Harold afsluit met een cappuccino en een 'sjiem keukske'.

Morgen gaat de reis weer naar het vertrouwde Zwolle. Ondanks corona hebben we een heerlijke vakantie gehad in eigen land. Bedankt voor het meelezen en jullie reacties en tot gauw!